

U susret univerzitetskim igrama „Zagreb“ '87“

U Jugoslaviji su u poslednjih petnaestak godina održana brojna evropska i svetska prvenstva. Skoro da nema socijalističke republike (i SAP u okviru SRS) u kojoj nije održano bar jedno evropsko ili svetsko prvenstvo. Sva ta prvenstva su, po pravilu, odlično organizovana, a odziv zemalja i takmičara je, u odnosu na ranije održana takmičenja takve vrste, skoro uvek bio rekordan. Kako su neka od tih takmičenja zahtevala više izdataka no što je bilo prihoda, to je na delu pokazivana solidarnost svih republika (i SAP u okviru SRS) u podnošenju troškova. Retko kada su, međutim, vršene analize koje bi pokazale šta je Jugoslavija (sa svim SR i SAP u okviru SRS) dobila od tih takmičenja, kako na sportskom tako i na ekonomskom i političkom planu. Koliko je ovo značajno pitanje može se zaključiti i iz činjenice da je Skupština SFRJ pokrenula akciju da se sačini određeni dokument na osnovu koga bi se moglo tačno precizirati ko i kako može prihvati i organizovati ovako značajna takmičenja. Svetska i evropska prvenstva se, međutim, održavaju i dalje i bez tog dokumenta (društvenog dogovora).

Jugoslavija se u poslednje vreme pojavljuje kao konkurent za održavaje mnogo značajnijih takmičenja. Posle Sarajeva, koje je uspešno organizovalo XIV Zimske olimpijske igre, pojavljuje se Zagreb kao organizator Univerzitetskih igara (Univerzijade), a u toku je akcija u kojoj bi se Beograd pojavio kao organizator Olimpijskih igara 1992. godine. Izgleda da bi Zimske olimpijske igre uskoro prihvatile i SR Slovenija, a postoje i druge kombinacije.

Dok se kod prihvatanja i organizovanja evropskih i svetskih prvenstava u prvi plan postavlja njihov sportski značaj pa tek onda politički i ekonomski, posle Zimskih olimpijskih igara u Sarajevu u prvi plan se počinje da se stavlja ekonomski momenat. Olimpijske igre zahtevaju izdvajanje tolikih sredstava koje jedna naša SR skoro da nije u stanju da izdvoji. Olimpijske igre, međutim, donose tolike prihode koji mogu u potpunosti da pokriju rashode. U Los Andelesu je prihod nadmašio rashode za preko sto miliona dolara. Perspektive za zaradu su veoma ružičaste. Ne znači, međutim, da će zarada biti i ostvarena. O tome se u svakom slučaju može raspravljati.

Mislimo da je u sadašnjem trenutku neophodno ukazati na neka pitanja koja su u vezi sa Univerzitetskim igrama, koje će se, takoreći, sutra održati u Zagrebu.

Najpre treba reći da postoje značajne razlike između „Univerzijada“ i „Olimpijada“. Razlike su brojne. Mi ćemo ukazati samo na neke koje su, po našem mišljenju, najznačajnije.

Na olimpijskim igrama, ma koliko da se ističe da je to takmičenje pojedinaca, svoju, ne samo sportsku, snagu i dostignuća prikazuju države. Država je, znači, zainteresovana da njeni sportisti učestvuju i postignu najbolje rezultate na olimpijskim igrama. Zbog toga svaka država ulaze značajna sredstva da što bolje opremi svoje predstavnike. Ona je, u osnovi, nosilac materijalnih izdataka. Na univerzitetским igrama svoju snagu i dostignuća prikazuju studentske organizacije pojedinih zemalja. Studentska organizacija odredene zemlje, uglavnom, izdvaja svoja sredstva za pripremu i opremanje takmičara. Država joj, u većoj ili manjoj meri samo pomaže. Nosioći materijalnih izdataka su, znači, studentske organizacije odredenih država.